

---

На основе вычислений можно сделать вывод: анализ структуры резюме и вакансий выявил, что женщинам легче устроиться в качестве менеджера по продажам, чем мужчинам. Гендерной дискриминации на рынке труда менеджеров при приеме на работу за рассматриваемые периоды не наблюдалось.

Для более глубокого анализа были рассмотрены указанные минимальные заработные платы по вакансиям и резюме среди мужчин и женщин.

После вычислений были получены следующие данные по исследуемым вакансиям: для женщин преобладает указанная заработная плата до 450\$, для мужчин – от 450\$ до 900\$ и для вакансий без указания пола – от 900\$ до 5500\$. Наблюдается гендерная дискриминация по уровню заработной платы со стороны работодателей.

Затем были проведены те же действия с резюме. В итоге была выявлена закономерность: минимальные заработные платы для женщин превалируют в промежутке до 500\$, а для мужчин – после 500\$.

Исходя из данных расчетов, можно заметить, что на рынке труда менеджеров по продажам отсутствует гендерная дискриминация при приеме на работу и присутствует гендерная дискриминация в сфере оплаты труда.

Широкое участие женщин в трудовой деятельности не привело к устранению различий между мужчинами и женщинами в сфере занятости. При количественно близком уровне экономической активности женщины получают в среднем меньшую заработную плату. Для устранения экономических основ гендерного неравенства необходимо изменить структуру спроса на рынке труда, практику найма и продвижения персонала, повысить значимость и престижность занимаемых женщинами должностей.

### Литература

1. Женщины и мужчины Республики Беларусь: стат. сборник / Нац. стат. комитет Респ. Беларусь. – М., 2010. – 206 с.

## КАНТРОЛЬНЫЯ ПАЎНАМОЦТВЫ ПАРЛАМЕНТА – НАЦЫЯНАЛЬНАГА СХОДУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ : ПРАБЛЕМЫ ТЭОРЫІ І ПРАКТЫКІ

А.В. Гірэйка, Т.У. Манюк  
БДУ, юрыдычны ф-т, 4-й курс

Навук. кір.: Т.С. Маслоўская,  
к.ю.н., дацэнт

Парламент – Нацыянальны сход Рэспублікі Беларусь з’яўляецца прадстаўнічым і заканадаўчым органам Рэспублікі Беларусь (ч.1 арт. 90). Парламент складаецца з дзвюх палат – Палаты прадстаўнікоў і Савета Рэспублікі.

Галоўнымі функцыямі Парламента з’яўляюцца: прадстаўнічая, заканадаўчая, устаноўчая, **а таксама функцыя парламенцкага кантролю**. Да парламенцкіх функцый адносяцца таксама бюджэтна-фінансавая, функцыя міжпарламенцкіх сувязяў і інш.

Парламенцкі кантроль варта разглядаць у якасці прававой формы дзейнасці, якая выяўляецца ў ажыццяўленні праверак у дзейнасці дзяржаўных органаў, а таксама службовых асоб, **якія ўтвараюцца або выбіраюцца Парламентам**. Парламенцкі кантроль ажыццяўляецца з мэтай стрымання і спынення правапарушэнняў адпаведнымі арганізацыйна-прававымі сродкамі.

Аналіз Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь **дазваляе вылучыць шырокі круг кантрольных паўнамоцтваў Парламента**. Кантрольная функцыя Парламента пазначана ў Канстытуцыі толькі ўскосна, з указаннем на тое, што «Урад у сваёй дзейнасці падсправаздачны Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь і адказны перад Парламентам Рэспублікі Беларусь» (ч. 2 арт. 106 Канстытуцыі). Парламент Рэспублікі Беларусь ажыццяўляе кантрольную функцыю, якая рэалізуецца з дапамогай розных формаў: дача згоды Палатай прадстаўнікоў Прэзідэнту на прызначэнне Прэм’ер-міністра (п.4 арт. 97), заслухоўванне Палатай прадстаўнікоў даклада Прэм’ер-міністра Рэспублікі Беларусь аб праграме дзейнасці Урада Рэспублікі Беларусь і адабрэнне або адхіленне праграмы, а ў выпадку паўторнага адхілення Палатай прадстаўнікоў праграмы азначае выраз вотуму недаверу Ураду (п.5 арт. 97); зацвярджэнне рэспубліканскага бюджэту і справаздачы аб яго выкананні (п.2 арт. 97); разгляд палатамі Парламента часовых дэкрэтаў (ч. 3 арт. 101); імпічмент (зрушэнне Прэзідэнта з пасады (п. 9 арт. 97)); ратыфікацыя і дэансацыя міжнародных дагавораў (п.2 арт. 97); **пытанні** дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў

---

і членаў Савета Рэспублікі і адказаў Урада (ч. 2 арт. 103); **запыты** дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў і членаў Савета Рэспублікі (ч.3 арт. 103); Адпаведнымі **кантрольнымі паўнамоцтвамі** валодае і Савет Рэспублікі як палата тэрытарыяльнага прадстаўніцтва. Гэта разгляд Саветам Рэспублікі пытанняў аб дачы згоды на назначэнне Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь службовых асобаў (п.2 арт. 98); адмена рашэнняў мясцовых Саветаў дэпутатаў, якія не адпавядаюць заканадаўству (п.5 арт. 98); прыняцце рашэння аб роспуску мясцовага Савета дэпутатаў у выпадку сістэматычнага або грубага парушэння ім патрабаванняў заканадаўства і ў іншых выпадках, прадугледжаных законам (п.6 арт. 98); асаблівае значэнне ў **кантрольнай функцыі Парламента** маюць парламенцкія слуханні, дзейнасць камісій палат Нацыянальнага Сходу (ч.3 арт. 96) і інш.

Гаворачы аб кантрольнай функцыі Парламента варта памятаць, што кантроль можа лічыцца **завяршаным** толькі тады, калі **недахопы будуць знойдзены і ліквідаваны**, а таксама будуць прыняты ўсе неабходныя меры да іх папярэджання ў будучыні.

**У заключэнне варта адзначыць, што без парламенцкага кантролю немагчыма будаўніцтва дэмакратычнай, сацыяльнай і прававой дзяржавы, а кантроль за дзейнасцю выканаўчай улады становіцца абавязковай умовай устойлівасці канстытуцыйнага ладу.**

## **ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПОЛИЦИИ В ЕВРОПЕ, НАПРАВЛЕННЫЕ НА РАЗВИТИЕ ОБЩЕСТВЕННЫХ ОТНОШЕНИЙ С ГРАЖДАНАМИ**

**Я.В. Дольский**

*ВА РБ, ф-т внутренних войск, 3-й курс*

*Науч. рук.: И.Н. Махин,  
зам. нач. каф.*

В социальной действительности нормы полицейского права представляют весьма обширную часть общественных отношений. Нормы полицейского права возлагают на граждан различные обязанности в сфере общественного порядка и общественной безопасности: соблюдать правила поведения в общественных местах, правила дорожного движения, правила, регулирующие санитарную безопасность. Таким образом, реализация гражданами прав и свобод должна сочетаться с соблюдением ими правил по охране общественного порядка, т.е. административно-правовых запретов, что, собственно, предполагает некоторое ограничение в пользовании правами и свободами.

Сравнительный анализ правовой деятельности полиции в некоторых хорошо развитых странах Европы: Германии, Франции, Финляндии и Беларуси.

Полицейское право – административное право, отрасль права, регулирующая общественные отношения в сфере управленческой деятельности органов и должностных лиц по исполнению публичных функций государства и муниципальных образований.

Цели полиции схожи по своему смыслу и поэтому хотелось бы перечислить их согласно Европейскому кодексу полицейской этики [1].

Различием между европейскими странами является то, что у них разная структура полиции. Пример (возглавляет полицию Германии «федеральная полиция», в Финляндии «департамент полиции», в Беларуси «Министерство внутренних дел» [2]. В Германии, полиция выполняющая функции по ООП, называется «защитной полицией», в Финляндии «местная полиция», в Беларуси «милиция по охране общественной безопасности»). Сравнительный анализ уровня доверия граждан к полиции в Европе. Разработка различных проектов по улучшению работы правоохранительных органов, демонстрация высокого профессионализма сотрудников [4]. Полиция превращается в открытую организацию, служащая обществу, выполняющая свои задачи добросовестно для упрочнения демократических ценностей. При таком условии население сможет рассматривать полицию, не как навязываемую ему силовую структуру, а как службу, находящуюся в его распоряжении.

Таким образом, управление милиции на современном этапе нуждается во внедрении современных методов социального управления [5].

### **Литература**

1. Европейский кодекс полицейской этики, принятый Комитетом министров 19 сентября 2001 года на 765-м заседании Представителей министров.